No. 261. 1855.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f [illegible] in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

ZATURDAG 3 NOVEMBER.

NEDERLANDEN.

Bij besluit van 1 November jl., no. 61, heeft Zijne Majesteit goedgevonden tot burgemeester der gemeente Oldenhove te benoemen mr. *E. J. Huber.*

Bij Zijner Majesteits besluit van den 31sten October 1855, no. 83, zijn de navolgende hoofd- en verdere officieren op pensioen gesteld:

Namen.	Rangen.	Bedrag van het pensioen.	Artikelen der wetten van 28 Augustus 1851: a) *Staatsblad* no. 128, b) *Staatsblad* no. 129, krachtens welke het pensioen is verleend.
R. Verschoor. (1)	Luitenant-kolonel bij het 3de regement vesting-artillerie.	f 1300	a) art. 42 § 1 lit. *a*. b) artt. 11, 13 en 14 lit. *a*.
W. J. Del Campo genaamd Camp.	Majoor bij het regement veld-artillerie.	» 1000	a) art. 42 § 2 lit. *a*. b) artt. 13 en 14 lit. *a*.
E. E. Ernst.	Kapitein bij het 3de regement vesting-artillerie.	900	a) art. 42 § 2 lit. *a*. b) artt. 13 en 14 lit. *a*.

(1) Op de daartoe door hem gedane aanvrage, en met vergunning om de activiteits-uniform van het wapen der artillerie te blijven dragen.

Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 31sten October 1855, no. 84, goedgevonden:

1o. te benoemen:

bij het wapen der artillerie:

bij den staf van het wapen, tot luitenant-kolonel, den majoor *J. P. G. van Overstraten*, van dien staf, kommandant der Koninklijke academie voor zee- en landmagt;

tot majoor, onder-directeur van de artillerie-stapel- en constructie-magazijnen, den kapitein der 1ste klasse *P. H. van der Meulen*, van het 1ste regement vesting-artillerie;

bij het regement veld-artillerie, tot majoor, den kapitein der 1ste klasse *M. G. van Raden*, van het corps;

tot kapitein van de 3de klasse, den 1sten luitenant *M. W. G. de Man*, van het corps;

bij het 3de regement vesting-artillerie, tot luitenant-kolonel, den majoor *W. H. Doorman*, van het 2de regement vesting-artillerie;

tot kapitein van de 3de klasse, den 1sten luitenant *L. F. N. Dröher*, van het corps;

bij het corps pontonniers, tot luitenant-kolonel, den majoor *G. J. Stieltjes*, kommandant van het corps, met bepaling, dat hij ook in zijn verhoogden rang met zijn tegenwoordig kommando zal belast blijven; en

2o. op het daartoe door hem te kennen gegeven verlangen, een eervol ontslag te verleenen uit zijne betrekking van onder-directeur van de artillerie-stapel- en constructie-magazijnen aan den majoor *A. Gayet*, van den staf der artillerie; wordende hij, in verband daarmede, tevens in zijnen rang geplaatst bij het 2de regement vesting-artillerie.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

RIJKSTELEGRAAF.

De nieuwe bepalingen voor het telegraphisch verkeer binnen het gebied der Duitsch-Oostenrijksche telegraafvereeniging, vastgesteld bij Koninklijk besluit van den 31sten October 1855 (*Staatsblad* no. 128), zijn mede op het verkeer met Rusland toepasselijk, en treden in werking op den 1sten November 1855.

Onlangs zijn te *Debreczin* in Hongarije, te Marienwerder in West-Pruissen en te Pillnitz in Saksen telegraaf-kantoren geopend; dit laatste echter alleen gedurende het verblijf van het Koninklijk gezin aldaar. De kringaanwijzing en verzendingskosten zijn:

VOOR	Van Amsterdam, Dordrecht, 's Gravenhage en Rotterdam.		Van Middelburg en Vlissingen.		Van de overige Nederlandsche kantoren.	
	Kring.	Prijs.	Kring.	Prijs.	Kring.	Prijs.
Debreczin . .	8	9.60 gl.	8	9.60 gl.	7	8.40 gl.
Marienwerder .	6	7.20 »	7	8.40 »	6	7.20 »
Pillnitz . . .	5	6.00 »	5	6.00 »	5	6.00 »

Aan het telegraafkantoor te Gospich is een beperkte diensttijd ingevoerd, overeenkomstig de bepaling van het derde naverdrag der Duitsch-Oostenrijksche telegraafvereeniging, welke is medegedeeld in art. I der aankondiging van den 30sten Augustus jl. Daarentegen is het kantoor te Zalesczyk gesloten.

In Groot-Britannie zijn telegraaf-kantoren geopend te Ashton-under-Lyne, Hartford, Hereford, Newport, Thrapstone en Wishau, terwijl die te Bescot-Junction, Hurst-Castle en Wellington (Somerset) voor de dienst zijn gesloten.

Aan het telegraafkantoor te *Giurgevo* is eene voortdurende nachtdienst ingevoerd.

In Zweden zijn telegraafkantoren geopend te Calmar, Carlscrona, Christianstad, Doederhaltswik, Lindkoeping, Nykoeping, Soederkoeping en Westerwik.

De prijs van een enkel berigt daarheen is, te rekenen van Helsingborg

naar Calmar » Carlscrona » Doederhaltswik	1.44 gl.
» Christianstad	0.78 »
» Lindkoeping » Nykoeping » Soederkoeping » Westerwik	2.13 »

In Noorwegen zijn telegraafkantoren geopend te Krageröe, Mandal en Risoër. De verzendingkosten naar deze plaatsen zijn gelijk aan die welke bij de aankondiging van den 19den September jl. voor alle Noorweegsche kantoren zijn aangegeven.

Te Fakschan in Moldavie is een telegraafkantoor geopend. Voor de verzending van een enkel berigt daarheen wordt aan alle Nederlandsche kantoren 13.20 gulden betaald.

's Gravenhage, den 1sten November 1855.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN REENEN.

Krachtens het slot van art. 7 van 's Konings besluit van 31 Julij 1841 (*Staatsblad* no. 26), is den 30sten October aan den heer *J. Verschure*, onder de firma van *Jacobus Verschure en Comp.*, te Waalwijk, een uitstel van zes maanden bewilligd tot het in werking brengen der stoombootdienst van het Capelsche veer op Rotterdam, en omgekeerd, en tusschenplaatsen, waarvoor hem den 7den Mei 1855 vergunning werd verleend, welk uitstel gerekend wordt in te gaan met den 7den November 1855.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DENEMARKEN.

Het Deensche gouvernement heeft aan de vreemde kabinetten, die door hetzelve uitgenoodigd zijn om met Denemarken over eene schikking betrekkelijk den Sondtol in onderhandeling te treden, de volgende memorie doen toekomen:

» De tol, welken de Deensche Kroon van de schepen en ladingen heft, die door den Sond en de Belten varen, is sedert langen tijd het voorwerp van hevige aanvallen geweest, waarbij menigwerf politieke oogmerken in het spel kwamen, en die altijd op valsche en verkeerde begrippen gegrond waren, zoowel opzigtelijk het regt, uit kracht waarvan de tol geheven wordt, als opzigtelijk de wijze, waarop Denemarken dat regt uitoefent. Daar de ware zamenhang der zaak alleen aan diegenen bekend was, die er geen belang bij hadden eene juiste voorstelling daarvan te geven, zoo werd de algemeene aandacht natuurlijk bij voorkeur gevestigd op de verpligtingen, welke de heffing van den tol aan het handeldrijvend publiek oplegt, terwijl niemand acht sloeg op de talrijke etablissementen van verschillenden aard, waardoor Denemarken ten allen tijde getracht heeft de scheepvaart in de Oostzee gemakkelijker te maken en de expeditie bij de Sondsche tolkamer te vereenvoudigen. Zelfs de regeringen, ofschoon steeds het regt eerbiedigende, hetwelk Denemarken na zoo vele opofferingen ter wille van den algemeenen vrede nog bezat, waren dikwerf, en om redenen waarvan men het gewigt in onze dagen misschien niet aan zich zelven kan ontveinzen, buiten staat om Denemarken voor de gevolgen eener agitatie te vrijwaren, waarvan zij toch de onregtvaardigheid en ongegrondheid moesten erkennen.

» Denemarkens pogingen, om die agitatie tegen te gaan, leidden in het begin der regering van Christiaan VIII, den voorganger van onzen thans regerenden Koning, tot eene onderhandeling tusschen Denemarken, Engeland en Zweden, die eene herziening van het oude Oeresond-tarief ten gevolge had, en door dezen maatregel werd eene tijdelijke rust verkregen. Intusschen had de Deensche regering

moeten voorzien, dat de vorige aanvallen spoedig zouden vernieuwd worden; en met het oog op de mogelijkheid daarvan was Koning Christiaan VIII reeds te rade geworden om het niet bij de evengemelde herziening te laten, maar met kortere of langere tusschenpoozen verdere wijzigingen in het tarief te brengen, opdat de tol ten allen tijde in dezelfde evenredigheid tot de tolpligtige waren zou kunnen blijven staan. Het is niet de schuld der Deensche regering, dat het voornemen van Koning Christiaan VIII niet reeds ten uitvoer gebragt is. In overeenstemming met het denkbeeld van dezen verlichten Vorst had de regering reeds geruimen tijd geleden de voorbereidende werkzaamheden voor eene nieuwe herziening van het tarief aangevangen, maar toen het tot de uitvoering der bedoeling van den overleden Koning zou komen, werd Denemarken, zeer tegen zijn wil en door onvoorziene gebeurtenissen, in eenen oorlog gewikkeld, die noodzakelijk de geheele aandacht der regering tot zich moest trekken, en die evenmin de van elke vermindering van het bestaande tarief onafscheidelijke opofferingen veroorloofde. Na het sluiten van den vrede leed het land nog aan de onvermijdelijke gevolgen der inwendige schokken, waarmede de oorlog was gepaard gegaan, en bij de moeijelijkheden, die de regering alzoo ondervond, kwam eindelijk nog de tegenwoordige oorlog tusschen Rusland, Engeland en Frankrijk. Indien het van de Deensche regering afhing, dan zoude zij voorwaar tot het weder-opvatten van de Sond-quaestie, geen tijdstip als het tegenwoordige verkiezen, waarop de twee mogendheden, die bij deze vraag het meest belang hebben, vijandig tegenover elkander staan. Maar de positie, waarin men Denemarken gebragt heeft, laat aan hetzelve geen anderen uitweg over.

» Onder alle regeringen zijn de Vereenigde Staten van Noord-Amerika de eenige, die in zekere mate de bevoegdheid van Denemarken tot het heffen van den Sondtol betwist hebben. Nog zeer onlangs hebben de Vereenigde Staten zich stellig in dien geest verklaard; want hoewel de billijkheid vordert te erkennen, dat deze Staten in de laatste jaren aanleiding hebben gegeven tot de onderstelling dat zij ten aanzien van den Sondtol niet van zins waren het in Europa algemeen geldende internationale stelsel te volgen, zoo bevat toch de bepaling, in het tractaat van 26 April 1826 tusschen Denemarken en de Vereenigde Staten met opzigt tot den Sondtol voorkomende, even als daarmede overeenstemmende artikelen in soortgelijke tractaten en conventien tusschen Denemarken en andere mogendheden, veeleer eene formele erkenning dan eene betwisting van het bedoelde regt.

» Bij eene nota van 14 April dezes jaars heeft de minister-resident der Vereenigde Staten te Kopenhagen de bovenvermelde conventie opgezegd, welke de eenige geschrevene overeenkomst tusschen Denemarken en Amerika is, waarin uitdrukkelijk van den Sondtol gewag wordt gemaakt; en bij die gelegenheid heeft de genoemde agent tevens de hoop te kennen geven, dat Denemarken vóór den afloop van het tractaat, en dus voor den 14den April 1856, zou erkennen, dat het regtvaardig, billijk en voegzaam was, aan de Amerikaansche schepen te vergunnen om hunne handelsnijverheid op de zeeën uit te oefenen, zonder aan iemand ter wereld belastingen daarvoor te moeten betalen, of door eenige mogendheid daarin belemmerd te worden.

» Het doel, hetwelk de Vereenigde Staten beoogden, toen zij hun handelstractaat met Denemarken opzegden, was dus, om door die opzegging de Amerikaansche schepen van de betaling van den Sondtol te bevrijden. Het is overbodig hier ter plaatse te onderzoeken, in hoe ver de verwezenlijking van dit doel het logisch gevolg kan zijn van het ophouden eener conventie, welke den bedoelden tol alléén vermeldt, om ten aanzien van deszelfs betaling aan Amerikaansche schepen de geprivilegieerde behandeling te verzekeren, in stede van de ongeprivilegieerde behandeling waaraan zij vroeger onderhevig waren. Denemarken wenscht zich van alle discussien van dien aard te onthouden. Van den stap der Vereenigde Staten is hier alleen gewaagd om de positie te doen kennen, waarin, naar het boven aangevoerde, Denemarken geplaatst is.

» Deze positie oefent in eene tweeledige rigting invloed uit op de besluiten der Deensche regering. Want na de opzegging der conventie van 26 April 1826, of, juister gezegd, na de verklaring der Vereenigde Staten, dat zij Amerikaansche schepen van de betaling van den Sondtol willen bevrijden, kan de Deensche regering, zoo zij zich tegenover deze verklaring niet enkel tot het reeds daarop gegeven antwoord bepalen wil, niet slechts de door de omstandigheden geboden maatregelen niet tot lateren tijd uitstellen; maar bij dezelfde gelegenheid is het ook twijfelachtig geworden of de stappen, welke men vóór de bedoelde verklaring voornemens was opzigtelijk den Sondtol te doen, thans voldoende zouden wezen om verwikkelingen en botsingen te voorkomen, waarvan de natuurlijke gevolgen mogelijker wijze de grenzen eener discussie tusschen Denemarken en de Vereenigde Staten zouden kunnen te buiten gaan. — Wanneer het daarop alléén aankwam, dan zou de Deensche regering tot eene herziening van het tarief van den Sondtol besluiten, voornamelijk op grond dat deze maatregel zonder deelneming eener vreemde mogendheid zou kunnen genomen worden; en zij houdt zich overtuigd, dat een naar de tegenwoordige prijzen der waren vastgesteld tarief geschikt zou wezen om de billijke wenschen van den handelsstand te vervullen. Maar de meergemelde verklaring bewijst niet enkel, dat eene groote mogendheid, met welke Denemarken in goede verstandhouding wenscht te blijven, niet met eene herziening tevreden zou wezen; maar na die verklaring is het zelfs meer dan waarschijnlijk geworden, dat andere mogendheden, op wier zienswijze en wenschen even zeer acht geslagen moet worden, even min geneigd zouden zijn om de herziening als een gepasten uitweg te beschouwen.

» Onder deze omstandigheden heeft de Deensche regering het besluit genomen, om aan de bij de Sondtol-quaestie belang hebbende mogendheden een voorstel van anderen aard te doen. Zij hoopt dat het voorgestelde plan de goedkeuring der mogendheden even zeer zal wegdragen, daar zij weet dat hetzelve in het algemeen met het welzijn van den handel en de scheepvaart moet strooken; zij hoopt met name, dat de Vereenigde Staten van Noord-Amerika in deze handelwijs een blijk zullen zien van Denemarkens bijzondere geneigdheid om zijne belangen met die van Noord-Amerika zooveel mogelijk in overeenstemming te brengen, en vooral om eene onaangename discussie, ja welligt eene botsing met dat land, te voorkomen, aan hetwelk Denemarken eene welverdiende achting toedraagt. Daar Denemarken meent zich in zulk eene discussie niet te moeten inlaten, zoo is de hoofdreden, waarom het zich niet tot de beoogde herziening bepaalt, daarin gelegen dat het dien maatregel niet geschikt oordeelt om te dienen als antwoord op den door de Vereenigde Staten gedanen stap.

» Terwijl de Deensche regering alzoo het plan eener herziening ter zijde legt, zonder het echter geheel te laten varen, gaat zij uit van de onderstelling, dat de overige regeringen (in aanmerking nemende dat zij de herziening ongeschikt rekenen om de botsingen te voorkomen die men wenscht te vermijden) haar uitgenoodigd hebben andere voorstellen te doen, welke, zonder nadeel voor Denemarkens regt, meer kans zouden hebben om den bijval der belanghebbende partijen te verwerven. In de verwerping van het voorstel eener herziening is de verklaring opgesloten, dat de eenige grondslag, waarop men met Denemarken wil onderhandelen, eene definitive regeling der Sondtol-quaestie is, en dan geldt het eenen uitweg te vinden, die den tol geheel doet ophouden, zonder inbreuk op het regt der Deensche Kroon. Dit tweeledig resultaat kan alleen door eene capitalisatie van den tol verkregen worden, ten einde den handel en de scheepvaart voor altijd van de betaling van dien tol te bevrijden tegen eene billijke schadeloosstelling voor Denemarken.

» Dit is dus hetgeen de Deensche regering aan de overweging der bij den Sondtol belang hebbende mogendheden onderwerpt.

» Zulk eene regeling kan alleen door gelijktijdige zamenwerking van al die mogendheden tot stand gebragt worden. De formele en stellige overeenkomsten tusschen Denemarken en de overige mogendheden opzigtelijk den Sondtol gedoogen geene afzonderlijke schikking te dezen aanzien tusschen Denemarken en eenigen anderen Staat. Behalve deze voorwaarde is er nog eene, die de Deensche regering als onvermijdelijk beschouwt, namelijk, dat het onderwerpelijke vraagstuk niet als eene handels- of geldquaestie, maar als een politiek vraagstuk behandeld worde; dit strookt met de historie van den Sondtol en met de rol, welke die tol in de politiek van Noord-Europa gespeeld heeft; anders zoude men ook aan de onderhandeling niet die strekking en dat karakter kunnen geven, die noodig zijn om zoodanige ondergeschikte punten ter zijde te stellen, als wel bij eene louter commerciele en fiscale aangelegenheid te pas kunnen komen, maar niet bij eene schikking, welke dienen moet als aanhangsel tot vredestractaten en tot overeenkomsten, waarbij het systeem van het politiek evenwigt geregeld werd. Terwijl dus de Deensche regering haar voorstel aan de welwillende aandacht der kabinetten aanbeveelt, neemt zij de vrijheid ze tevens uit te noodigen om zoo spoedig mogelijk met haar in onderhandeling te treden, en hunne diplomatieke agenten bij het Deensche hof van de noodige volmagten en instructien te voorzien, of wel speciale commissarissen naar Kopenhagen te zenden, ten einde eene definitive en algemeene overeenkomst te onderhandelen en tot stand te brengen, zoowel ten aanzien van de schadeloosstelling waarop Denemaken zou blijken regt te hebben voor de verliezen, die het ophouden van den tol zou medebrengen, als ten opzigte van de beste wijze van berekening tot het vinden en bepalen van de rede, in welke iedere van de respective mogendheden tot die schadeloosstelling zou hebben bij te dragen. Het ware te wenschen dat de onderhandeling in November van dit jaar geopend wierd. Terwijl de regering dezen wensch uitspreekt, heeft zij niet alleen het belangrijke der vraag voor Denemarken, maar ook de omstandigheid op het oog, dat onderscheiden mogendheden, en met name de zoodanige die wegens hare geographische ligging dit tijdstip als te kort op handen zouden kunnen beschouwen, zoo weinig belang bij den Sondtol hebben, dat zij het welligt niet noodzakelijk zullen oordeelen, van den aanvang af bij de voorgenomen conferentien vertegenwoordigd te worden, of zich welligt nog liever bij de onderhandeling door eene bevriende mogendheid zullen laten vertegenwoordigen.

» De keuze der stad Kopenhagen, als plaats voor de onderhandelingen, is gegrond op de omstandigheid, dat deze stad het middelpunt voor de geheele administratie is, waaruit van zelf volgt dat de bouwstoffen en de inlichtingen, die men in het belang der onderhandelingen zou wenschen te ontvangen, gemakkelijker verschaft kunnen worden.

» De Deensche regering ontveinst zich niet, dat de stap, waartoe zij heeft moeten besluiten, niet van dien aard is, dat hij terstond van alle kanten met gelijken bijval zal worden opgenomen. Zij moet dit opregtelijk betreuren; maar zij koestert daarbij de hoop, dat men niet zonder zorgvuldige overweging en met billijke inachtneming der stelling, waarin Denemarken zich bevindt, een oordeel over hare voorstellen of hare handelwijze zal vellen. Zij verwacht dezelfde regtvaardigheid van alle zijden, en vertrouwt op de welwillende gezindheid waarvan de mogendheden haar bij andere gelegenheden zoo vele bewijzen hebben gegeven. Van haren kant slaat zij de handen aan het werk met den besten wil en doordrongen van den opregten wensch, om door daden te bewijzen, dat zij als einddoel slechts eene voor alle partijen even aannemelijke regeling der zaak op het oog heeft.

» Thans schiet haar alleen nog over, eenige algemeene aanmerkingen bij te voegen nopens de wijze van uitvoering van het plan eener capitalisatie.

» Het is niet de eerste reis, dat dit plan in overweging genomen wordt. Ofschoon hetzelve door de Deensche regering nooit formeel aan de mogendheden in het algemeen is voorgesteld, heeft het toch het onderwerp van onderhandelingen met verscheiden kabinetten uitgemaakt, en men mag dus aannemen, dat het in beginsel niets nieuws voor de belanghebbende mogendheden bevat, noch iets hetwelk uitvoerige verklaringen behoeft om begrepen te worden. Het schijnt ook voor het oogenblik niet noodig in een bijzonder onderzoek te treden van de verschillende grondslagen van capitalisatie, tusschen welke men te kiezen had. Ofschoon de Deensche regering natuurlijker wijze haar aandeel tot de capitalisatie zal bijdragen, kan het hare bedoeling niet zijn de voorstellen vooruit te loopen, die ontstaan kunnen in den loop van onderhandelingen waaraan gezanten van verschillende Staten deel nemen. Daar zij geen anderen wensch heeft, dan om eene voor allen even aannemelijke schikking te vinden, zoo geeft zij, mits dat oogmerk bereikt worde, aan geenen der wegen, die daartoe leiden kunnen, de voorkeur.

» Intusschen zal het welligt niet overbodig zijn eene schets mede te deelen van den grondslag van capitalisatie, welken de Deensche regering als het meest overeenkomstig met den aard der opbrengsten, wier capitalisatie het geldt, zou beschouwen, en waarvan de aanneming haars inziens het door elke der mogendheden bij te dragen aandeel naar de meest juiste evenredigheid met den door derzelver scheepvaart en handel opgebragten tol zou regelen.

» De Sond- en Belttol wordt deels van de schepen, deels van de ladingen geheven, en deze laatste is de eigenlijke Sondtol, terwijl de eerste hoofdzakelijk de vuur- en bakengelden, de ongelden enz. bevat. In vroegeren tijd wilde men de nationaliteit der door den Sond en de Belten varende schepen als uitsluitenden grondslag voor de capitalisatie aannemen; het valt echter in het oog, dat dit plan alles behalve

regtvaardig zou zijn, daar het getal der schepen van eene gegeven natie, hetwelk den Sond en de Belten doorvaart, geenszins het aandeel bepaalt hetwelk deze natie werkelijk tot den Sondtol bijdraagt, die voornamelijk van de lading wordt geheven. Dit aandeel zou op eene met de waarheid beter overeenstemmende wijze worden gevonden, wanneer men de hoeveelheid der waren, die door den Sond en de Belten gevoerd zijn, tot grondslag nam. Bij het aannemen van deze basis zou men bij voorbeeld kunnen overeenkomen, dat de respective Staten, Denemarken daaronder begrepen, aan de capitalisatie zouden deel nemen in evenredigheid van de uit hunne havens naar de Oostzee door den Sond en de Belten uitgevoerde, of van de uit de Oostzee langs denzelfden weg naar hunne havens uitgevoerde hoeveelheid waren, en wanneer men dezen grondslag met de nationaliteit der schepen combineerde, in dier voege dat het bedrag der aan Denemarken te betalen schadevergoeding, voor zoo veel den eigenlijken Sondtol betreft, naar den regtstreekschen in- en uitvoer van waren van iederen Staat door den Sond en de Belten, en voor zoo veel de vuur- en bakengelden en andere regten betreft, naar de vlaggen berekend wierd; dan zou men welligt, ten minste bij nadering, eene regtvaardige en billijke beslissing van een vraagstuk bereiken, welks bevredigende oplossing steeds de grootste moeijelijkheden zal opleveren.

» Van de beide hierbij gevoegde tabellen wijst de eene het bedrag aan van den tol, die in de jaren 1851, 1852 en 1853 in den Sond en in de Belten van de schepen van iederen Staat afzonderlijk, en de tweede het bedrag van den tol, die gedurende hetzelfde tijdvak van de in de Oostzee ingevoerde of van daar uitgevoerde waren geheven is.

» Terwijl de Deensche regering deze stukken aan de kabinetten mededeelt, zal zij wel de hoop mogen uitdrukken, dat daarvan gebruik gemaakt worde met die bescheidenheid, welke de teedere aard van de aangelegenheid vereischt."

ENGELAND.

De Londensche effectenbeurs was in de laatste dagen in eene flaauwe stemming; dit wordt in berigten van jl. Woensdag gedeeltelijk toegeschreven aan vrees voor ernstige moeijelijkheden tusschen Engeland en Noord-Amerika. Toen de jongst ontvangen berigten uit New-York afgezonden werden, was het aldaar nog niet bekend dat Engeland zijne zeemagt in de wateren van Noord-Amerika en West-Indie versterkte; welken indruk deze maatregel op het publiek in de Vereenigde Staten maakt, moet nog blijken; doch men vreest dat hij aldaar als eene dreiging tegen de Unie zal worden aangemerkt, te meer daar hij, naar het schijnt, te werk gesteld is zonder dat het Noord-Amerikaansche gouvernement ophelderingen of ook maar eene bloote kennisgeving dienaangaande ontvangen had. In zulke omstandigheden zal de uitzending van Britsche oorlogsschepen, naar men meent, in de Vereenigde Staten eerder verbolgenheid dan vrees verwekken, dewijl het aantal dier schepen niet groot genoeg is om de zeemagt der Unie te kunnen uittarten. Hiertegen wordt door een van de ministeriele Londensche dagbladen aangemerkt, dat het Engelsche gouvernement nog niet om ophelderingen gevraagd is, en voorzeker ook geen reden had om ongevraagd ophelderingen te geven, die welligt geheel nutteloos zouden zijn, dewijl het bewind van den President Pierce ophelderingen betrekkelijk de aanwerving voor het Britsch-Amerikaansche vreemden-legioen (welke in ons vorig nommer vermeld zijn) op eene zoo onredelijke wijze opgevat had, dat het scheen liever geen opheldering omtrent zijne grieven te willen hebben.

Een der groote Londensche dagbladen, de *Daily News*, spreekt reeds van eene oorlogspartij in de Vereenigde Staten: de mannen van het Zuiden der Unie zijn, volgens dat blad, de oorlogspartij. Het wijst in de geschiedenis aan, dat sedert het begin dezer eeuw het Zuiden telkens in zijn belang, dat is voor de zaak der slavernij, de Unie in vijandelijkheden gewikkeld en het vrije Noorden aan den geesel des oorlogs onderworpen heeft; het vreest dat thans weder een dergelijke toeleg, aangemoedigd door Ruslands invloed, in het Zuiden bestaat, maar vertrouwt dat het Noorden zich ditmaal niet weder als middel zal laten gebruiken, maar het eerder tot eene ontbinding der Unie dan tot eenen oorlog met Engeland zal laten komen.

— Reeds is gemeld dat Victor Hugo en een dertigtal andere uitgewekenen op last van het Britsche gouvernement van Jersey verwijderd zijn. Deze maatregel wordt niet alleen door de organen van het Engelsche ministerie goedgekeurd maar ook door de *Times*. » Indien het volkenregt geen klank zonder zin is (zegt dat blad), indien een bondgenootschap geen huichelarij is, indien de oorlog, dien wij te voeren hebben, meer is dan een kluchtspel, dan was het voor eenen Staat als Engeland noodzakelijk, zich de handelingen dier uitgewekenen aan te trekken. De bekende gezegden omtrent gastvrijheid en het regt der ballingen zijn geen voldoend antwoord op de vraag, wat wij te doen hebben, wanneer wij in ons midden zamenzweringen tegen onzen bondgenoot, dus mede tegen ons zelven, ontdekken. Men zegt dat de uitgewekenen Jersey als verblijfplaats gekozen hebben omdat men er goedkoop leven kan; wij zouden denken dat de ligging van dat eiland, zoo nabij de Fransche kust, zwaar woog bij degenen die het als verblijfplaats kozen boven onze landsteden, waar het even goedkoop is; dat is althans het algemeene denkbeeld in Frankrijk.

» Met de verwijdering dier uitgewekenen van Jersey, is alleen de uitvoering hunner plannen gestoord; hunne persoonlijke veiligheid is niet verminderd. Zij kunnen hier te lande blijven leven in het genot der vrijheid, die men hun altijd gaarne gegund heeft; en wij vertrouwen dat de nu ontvangen les hen afschrikken, zoo al niet verbeteren zal. Sedert jaren scheen men het er op toe te leggen om ons gouvernement te dringen tot zulk eenen stap, maar kon het daartoe niet besluiten; het is geen ligt vergrijp, hetwelk ten laatste de verdraagzaamste natie tot verontwaardiging, het mildste staatsbestier tot strengheid gebragt heeft. Wij raden nu aan de demokraten van alle natien, hunne gewone woelingen te staken: anders zou hun iets ergers kunnen wedervaren dan eene bloote verandering van woonplaats."

Dit oordeel van de *Times* schijnt echter niet het algemeen gevoelen onder de liberalen in Engeland te zijn; immers de *Daily-News* zegt:

» Wat hebben de uitgewekenen misdreven? Hetgeen zij in 1855 van Keizer Napoleon zeggen, is in 1851 door eenigen van onze toenmalige ministers gezegd. Zulke gezegden hoort men niet langer van Engelsche ministers of dagbladen, want zij gelooven dat Frankrijk zijnen bijval heeft geschonken aan het gouvernement hetwelk uit den coup d'état is voortgekomen. Dat gelooven de uitgewekenen op Jersey niet, en daarom spreken dezen thans nog even als vroeger. Welk van deze beide gevoelens het ware is, laten wij thans in het midden; doch het eene mag in Engeland, zoolang de drukpersvrijheid er werkelijk bestaat, openlijk uitgesproken worden niet minder dan het andere.

» Was Napoleon niet het staatshoofd van Frankrijk; was Engeland niet met Frankrijk in vrede en vriendschap, toen in 1851 door drie van onze ministers en door de Londensche dagbladen van Keizer Napoleon in nagenoeg gelijke bewoordingen gesproken werd als thans door de politieke vlugtelingen? In 1782 beklaagde de Koningin van Frankrijk, in 1802 de eerste consul Napoleon zich bij ons gouvernement over onze dagbladen; maar zij werden met hunne klagten naar de Engelsche regtbanken verwezen. Zoo zouden onze ministers thans ook gehandeld hebben, indien zij Britschen moed en Britsche edelhartigheid bezeten hadden. Op het aanhouden van het Fransche gouvernement hebben zij tot de uitzetting besloten; maar zij hebben daardoor vooral ook aan Oostenrijk eene dienst bewezen. Lord Palmerston is hierdoor diep in onze achting gedaald: hij zal echter zekerlijk niet zoo laag zinken dat hij aan het Parlement eene nieuwe vreemdelingen-wet voordraagt: want daaruit zouden al te gevaarlijke discussien in het Lagerhuis ontstaan; hij en zijn keizerlijke beschermer zullen zich wel wachten van iets hetgeen de gebeurtenissen van 1851 in het Britsche Parlement weder ter sprake zou brengen."

— Dingsdag jl. is het eerste regement ligte infanterie van het Britsch-Duitsche legioen van Spithead naar de Krim vertrokken.

— De Britsche consul te Para in Brazilie had, met menschlievende bedoelingen, een drietal slaven in bezit. Hierop door de Londensche maatschappij tot wering der slavernij opmerkzaam gemaakt zijnde, heeft lord Clarendon dien consul deswege berispt en aangeschreven om zich van die slaven te ontdoen, dewijl het bezit van slaven door de Engelsche wet aan Britsche onderdanen volstrekt en in alle omstandigheden verboden is.

RUSLAND.

De *Preussische Correspondenz*, een half-officieel orgaan van het Berlijnsche kabinet, zegt in haar nommer van gisteren: » Een Weener dagblad meldt dat de graaf Coloredo de verzekering van Ruslands gezindheid om voor belangrijke opofferingen vrede te koopen, naar Parijs overgebragt heeft; dat Ruslands nieuwe vredesvoorstellen de vrucht zijn eener geheime onderhandeling, in de laatste weken tusschen Pruissen en Rusland gevoerd; en dat dezelve door Pruissen naar Weenen gezonden zijn, met aanzoek aan Oostenrijk om ze bij de Westersche mogendheden te ondersteunen. Welk berigt de Oostenrijksche diplomaat naar Parijs overgebragt heeft, kunnen wij, gelijk van zelf spreekt, niet zeggen; doch aangaande de rol, die daarbij aan Pruissen toegeschreven wordt, kunnen wij stellig verzekeren dat de bovenstaande berigten geheel ongegrond zijn.

» In wel onderrigte kringen alhier ziet men in de zending van den Franschen generaal Canrobert naar Stockholm iets meer dan eene hoffelijkheid. Men denkt dat hij in last heeft, de onderhandelingen, die aangeknoopt zijn om Zweden tot het Westersche verbond te doen toetreden, tot eene bepaalde uitkomst te brengen."

— In een bij de Londensche *Times* ontvangen schrijven uit de baai van Reval, van 23 October, leest men: » Er is op de vloot berigt ontvangen dat de Russen, na het vertrek van de blokschepen en kanonneerbooten der geallieerde vloot niet langer beducht zijnde voor eenen aanval op eene of andere van hunne havens, eene flotille van roei-kanonneerbooten uitgerust hebben, om 's nachts de bij Nargen ten anker liggende schepen te overvallen. Hierop zijn terstond alle maatregelen verordend, om den vijand behoorlijk te ontvangen, wanneer hij zich te eeniger tijd, bij nacht of over dag, verstouten mogt ons aan te vallen.

» Het Engelsche gedeelte der vloot, hetwelk uit 104 bodems bestaan heeft, is nu tot de helft van dat getal verminderd. Van het Fransche eskader zijn nog maar drie schepen in de Oostzee. Het Britsche smaldeel onder bevel van den schout-bij-nacht Seymour wordt onverwijld van Seskar hier verwacht en zal bij gedeelten naar Engeland gezonden worden. De *Retribution*, het vlagschip van den schout-bij-nacht Baynes, is naar Ledsund teruggekeerd, na een langdurigen kruistogt in den Bothnischen zeeboezem; het heeft verscheiden van de havens op de Zweedsche kust bezocht, alwaar deszelfs komst oneindig groot genoegen aan de inwoners deed; zij onthaalden onze zee-officieren met onbeperkte gastvrijheid."

Den 9den October heeft het geallieerde eskader de Witte Zee verlaten.

FRANKRIJK.

Volgens een gerucht zou Frankrijk zijne zeemagt in de wateren van West-Indie versterken, even als Engeland thans doet. Aan de Londensche *Times* wordt uit Parijs gemeld dat dit gerucht onwaar is.

— Den 28sten October zijn drie, en den volgenden dag vijf schepen van Marseille in zee gegaan, om ongeveer 3000 man troepen, ruim 800 paarden en oorlogsmaterieel naar de Krim over te brengen. Den 28sten is ook een oorlogsschip uit de Zwarte Zee te Marseille aangekomen, hetwelk omstreeks 500 uitgediende militairen uit de Krim terugbragt.

— De ingenieurs die uit onderscheiden landen door den heer de Lesseps uitgenoodigd waren om zijn plan tot doorgraving der landengte van Suez te toetsen, hebben zich den 30sten October te Parijs vereenigd. In de eerste dagen der loopende maand zouden zij naar Marseille vertrekken, en van daar naar Egypte, alwaar reeds op last des Onderkonings het terrein voor die groote onderneming door deskundigen naauwkeurig opgenomen wordt.

GRIEKENLAND.

Onlangs werd door het Grieksche gouvernement bepaald, dat geen met graan geladen schepen zekere Grieksche havens mogten aandoen, zoo zij aldaar niet minstens een tiende gedeelte hunner lading achterlieten, om in Griekenland verkocht te worden. Blijkens eene officiele mededeeling is dat besluit reeds ingetrokken.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 2den November.*

VOORLOOPIG VERSLAG *wegens de uitkomsten van den oogst in de provincie Friesland, over* 1855.

Rogge is zoowel op zand- als kleigronden goed uitgevallen; evenwel was de opbrengst niet in die mate overvloedig als ten vorigen jare; hij zal vermoedelijk op zandgronden 1/4 minder bedragen dan in 1854, zijnde

de gemiddelde opbrengst per bunder 19 mud; men rekent op de kleigronden 25 à 30 mud.

Garst. Redelijk gelukt, de wintergarst slechts middelmatig, de korrel was evenwel goed en het stroo voldoende.

Tarwe. De zomertarwe is beter gelukt dan de wintertarwe, wier opbrengst niet meer dan 27 tot 30 mud per bunder zal bedragen.

Haver. Hoewel dit product nog niet gedorscht is, heeft men daaromtrent de meest gunstige verwachtingen; men gelooft zelfs dat deze vrucht alle voortbrengselen van den oogst van 1855 zal overtreffen.

Koolzaad. De opbrengst van het wintergewas laat veel te wenschen over: men schat het maximum 20 mud per bunder. De uitkomsten van het zomerkoolzaad waren veel gunstiger; men rekent op 27 mud per bunder.

Vlas. De opbrengst van het zaad, 15 tot 16 mud per bunder, overtreft zeker over het algemeen die van het vorige jaar, doch de lengte van het gewas en de hoedanigheid laten veel te wenschen over.

Boekweit. Ofschoon vele bunders hiermede waren bezaaid, bleven de uitkomsten zeer middelmatig.

Erwten en *boonen* zijn zeer goed gelukt, zoowel op zand- als op kleigronden; voornamelijk op de eerste. Van de klei wordt de opbrengst op ongeveer 28 mud per bunder geraamd.

Nopens de *aardappelen* luiden de berigten van sommige kleigronden niet gunstig, zijnde de opbrengst, de vele zieken daaronder gerekend, van 80 tot 100 mud per bunder; op de zuidelijke kleigronden van dit gewest wordt de oogst als goed gelukt beschouwd.

Op de zandstreken wordt, volgens opgaaf, 150 tot 200 mud per bunder verkregen. Men meent te weten dat deze vrucht, wat hare voedzaamheid betreft, bij die van 1854 moet achterstaan.

Knollen zijn zeer goed gelukt.

Omtrent *appelen* en *peren* luiden de berigten uit vele oorden gunstig en de oogst is ruim.

Van *hooi* en *klaver* was de opbrengst over het algemeen beneden het middelmatige. De landen, die in den nazomer voor de tweede maal bezaaid werden, leverden overvloedig hooi. De hoedanigheid van beide wordt geroemd.

De *gezondheidstoestand van het vee* was over het algemeen gunstig. Wel bleef de longziekte heerschen; doch op sommige plaatsen, waar zij ten vorigen jare zoo vele offers eischte, kan men haar als geweken beschouwen; de varkensziekte heeft slechts in geringe mate geheerscht.

Rhijnhoogte te Keulen: 1 Nov. 7 vt. 10 dm. (7 vt. 8 dm. Rhijnl.).

ADVERTENTIEN.

PUBLIEKE AANBESTEDING.

Regenten der Gevangenissen te Dordrecht zullen, onder nadere goedkeuring van het Departement van Justitie, op Zaturdag den 10 November 1855, des namiddags ten een ure, in een der vertrekken van het Raadhuis der stad Dordrecht, in het openbaar Aanbesteden, eerst bij inschrijving en daarna bij opbod:

1°. de leverantie van het dagelijks benoodigd Roggebrood;

2°. de verdere Voeding en Verpleging, met al den aankleve van dien, uitgezonderd de leverantie van het Roggebrood; en daarna,

3. de beide vorenstaande perceelen vereenigd, benoodigd voor de Gevangenen in het Huis van Arrest en Bewaring te Dordrecht, gedurende den jare 1800 zes en vijftig.

De Voorwaarden, waarop die Aanbesteding zal plaats hebben, liggen van Woensdag den 24sten October 1855 af tot op den dag der Aanbesteding, op de stedelijke Secretarie, in boven genoemd Raadhuis, ter lezing.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** Commissarissen uit de gemeentebesturen van Franeker en Barradeel zullen op Zaturdag den 10den November 1855, des voormiddags om 11 ure, in het Logement de Nieuwe Doelen te Franeker, in het Openbaar bij inschrijving en opbod Aanbesteden:

1°. het leggen van eene Aardebaan, over eene lengte van 4865 ellen, in den weg van Franeker naar Sexbierum, met het bepuinen en begrinden van dien weg over eene lengte van 6225 ellen, waarvan Bestek en Voorwaarden ter Secretarien van beide gemeenten en in de voornaamste logementen in de provincie Friesland ter lezing liggen;

2°. het maken van twee nieuwe Bruggen in voorschreven weg, met steenen Walhoofden, waarvan Bestek en Voorwaarden ter Secretarie van Franeker ter lezing liggen.

De aanwijzing in loco zal plaats hebben daags vóór de besteding, des voormiddags om 10 ure, te beginnen van Franeker.

Commissarissen voornoemd,

van Franeker, G. Schot. — *van Barradeel,* E. Manger Cats.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Vonnis der Arrondissements-regtbank te Zwolle, op den vier en twintigsten October jongstleden bij verstek gewezen, is *Johanna Maria Margaretha de Brauw*, zonder beroep, wonende te Zwolle, Weduwe van *Johannes Maas*, ter zake van onnoozelheid, gesteld onder Curatele.

Zwolle, den 31sten October 1855.

D. H. Thorbecke,
Procureur.

*** Bij Vonnis van de Arrondissements-regtbank te Assen, van den negen en twintigsten October 1800 vijf en vijftig, behoorlijk geregistreerd, is de Curatele, waaronder Mejufvrouw *Catrina Susanna de Jonge*, wonende te Meppel, bij vonnis van dezelfde Regtbank van den vierden Augustus 1800 en veertig, behoorlijk geregistreerd, was gesteld, met alle gevolgen, daaraan bij de wet verbonden, Opgeheven, en zulks ten verzoeke van de Heeren *Jan de Jonge* en *Arend Tuttel de Jonge*, beiden mede wonende te Meppel, respectivelijk Curator en Toeziende Curator over gemelde Mejufvrouw *C. S. de Jonge;* hebbende zij, van af den dag der uitspraak, alle regten, welke zij vóór de onder-curatele-stelling had, herkregen.

Geschiedende deze aankondiging ter voldoening aan het voorschrift der wet.

Assen, 30 October 1855.

J. A. Willinge Gratama,
Procureur.

*** Bij Vonnis der Arrondissements-regtbank te Winschoten, van den vier en twintigsten October jongstleden, op de daarvan uitgegeven executoire grosse en debet, doch behoorlijk geregistreerd en naar dien beteekend, is *Benno Kant*, zonder beroep, woonachtig te Scheemda, tijdelijk opgenomen en verpleegd in het provinciaal gesticht voor krankzinnigen te Zutphen, ter zake van krankzinnigheid gesteld onder Curatele.

Winschoten, 30 October 1855.

Mr. W. R. Emmen, *Proc.*

*** Bij Notariele Acte, op den 30sten October te Delft gepasseerd, is tusschen de Ondergeteekenden *Alexander Hendrik Wischerhoff* en *Dirk Johannes Steenbrink*, beiden te Delft, aangegaan eene Vennootschap tot uitoefening van den Handel in Wijnen, onder de Firma van *Wischerhoff en Steenbrink*, voor eenen onbepaalden tijd, aanvang genomen hebbende den 1sten November 1855; van welke Firma beide Vennooten de teekening zullen hebben, doch alleen in zaken de Vennootschap betreffende, en alzoo niet tot het opnemen van gelden, het sluiten van borgtogten of andere obligatoire acten, als wordende daartoe de privé handteekening van beiden vereischt.

Geschiedende deze bekendmaking ter voldoening aan art. 28 van het Wetboek van Koophandel.

A. H. Wischerhoff.
D. J. Steenbrink.

*** Blijkens geregistreerde onderhandsche Acte, den 25sten October 1855 onder de minuten van den Notaris *Willem Frederik Overhoff* Junior te Amsterdam gedeponeerd, is door de Heeren *Johannes Jans Vos* en *Cornelis Fikkert*, beiden wonende aldaar, hunne Vennootschap, ten onderwerp hebbende gehad den Handel in Boter en Kaas, vroeger gedreven onder de Firma's van *H. Scholten & Cie* en *J. A. Knepel* en laatstelijk onder de Firma *H. Scholten & Cie*, met den dag van heden Ontbonden en Gedissolveerd.

En is bij die Acte alverder bepaald dat de liquidatie der zaken van de ontbonden Vennootschap uitsluitend zal geschieden door den Heer *Cornelis Fikkert* voornoemd, die bevoegd is den gezegden Handel in Boter en Kaas, onder de Firma van *H. Scholten & Cie*, voor eigene rekening en zonder eenige aansprakelijkheid van de zijde van den Heer *Johannes Jans Vos*, voort te zetten.

*** Bij notariele Acte, op den 18den Augustus 1855 te Rotterdam gepasseerd, is tusschen de Ondergeteekenden *Hendrik Altmann Junior*, toen wonende te Amsterdam, en *Pieter Johannes van der Palm*, wonende te Rotterdam, aangegaan eene Vennootschap, zich aanvankelijk bepalende tot den Boekhandel te Rotterdam, behoudens hare uitbreiding tot daarmede verwante of daaruit voortvloeijende bedrijven en ondernemingen, onder de Firma van *Altmann en van der Palm*, welke door beiden zal worden geteekend; zullende echter geene schuldbekentenissen, borgtogten of andere obligatoire acten voor de Firma verbindende zijn, wanneer die niet met de signature van beide de Vennooten zullen zijn voorzien. De Vennootschap is aangegaan tot den 19den Augustus 1865; doch indien niet van de eene of andere zijde een jaar voor de expiratie het voornemen om te eindigen zal zijn aangezegd, zal de Vennootschap nog weder voor een jaar worden voortgezet, en deze jaarlijksche voortzetting telkens plaats hebben, tot dat zoodanige aanzegging een jaar vooraf zal zijn geschied.

Geschiedende hiervan bekendmaking ingevolge art. 28 van het Wetboek van Koophandel.

H. Altmann Jr.
P. J. v. d. Palm.

*** De Bekende en Onbekende Schuldeischers van wijlen *A. van Vliet*, gewoond hebbende en overleden te Linschoten, worden Opgeroepen om op Dingsdag den 27sten November e. k., 's morgens om 11 ure, te verschijnen ten huize van *A. Leemkoel*, in het Regthuis te Linschoten, ten einde te hooren de Rekening en Verantwoording, die door of namens den beneficiairen Erfgenaam zal worden afgelegd, en, indien er geen verzet plaats heeft, het bedrag hunner schuldvorderingen te ontvangen, voor zooverre het saldo der Nalatenschap dit zal toelaten.

NB. Tot voorloopig narigt voor de Concurrente Crediteuren dient, dat de bevoorregte schulden nog niet ten volle zullen kunnen voldaan worden.

BEURSPRIJZEN VAN SCHULDBRIEVEN.

AMSTERDAM, VRIJDAG 2 NOVEMBER 1855.

	pCt.			
NEDERL. W. Sch.	2 1/2	61 13/16	61 15/16	61 7/8
Dito dito 1844	3	72 7/8	73 1/4	73 1/4
Dito dito 1844	4	91 1/8	91 7/16	91 1/8
O. I. L. 1844	4	—	—	—
Amort. Synd.	3 1/2	88 3/8	—	—
Handel-maats.	4 1/2	—	—	—
BELGIE. certific. bij *Rothschild*	2 1/2	50	—	—
RUSL. Bij *Hope* 1798 en 1816	5	101	101 1/4	101 1/8
Dito 1828-1829	5	100	—	—
Insch. in Assign.	6	—	—	—
Cert. van dito	6	57	—	—
Neg. 1831-1833	5	—	—	—
Hope en Co. 1840	4	74 3/8	—	—
Stieglitz	4	—	—	—
Dito 1854	5	79 3/4	80 1/4	80 1/8
Nieuwe Engels.	4 1/2	85 3/8	—	—
POLEN. Certific.	4	67 7/8	—	—
Aand. Lot. fl 500		—	—	—

	pCt.			
SPANJE. Nieuwe	1 1/4	18 15/16	19	19
Buitenl.	3	37 7/8	—	—
Binnenl. 6/m	3	31 1/2	31 5/8	31 5/8
Cert. Coup.		4 1/8	4 3/16	—
Amortisable		5 1/16	5 5/16	5 1/4
PORTUG. Lond.	3	39 9/16	39 5/8	39 5/8
OOSTENR. Metal. 1816-1852	5	62 1/2	62 5/8	—
Dito 1849-1854	5	72 1/2	72 9/16	72 9/16
Dito Zilv. Nation.	5	65 3/4	65 7/8	65 3/4
Dito 1847-1852	2 1/2	31 5/8	31 3/4	—
PRUISS. Lot. 1854	3 1/2	193	—	—
BRAZ. Lond. 1824	5	97 1/4	—	—
PERU »	4 1/2	72	—	—
MEXICO »	3	18 1/2	18 9/16	—
GREN. »	2 3/4	17 5/8	17 11/16	—
Uitgestelde		[illegible]/16	[illegible]5/8	—
ECUAD. Lond.		[illegible]	—	—
VENEZ »	4	25 3/4	—	—
Uitgestelde	1 1/2	[illegible]1 1/8	—	—

Vaste markt, veel affaire; amortisatie merkelijk hooger.

LONDEN, heden.

Eng. geconsolid.	3 pCt.	87 7/8	à	—
Spanje	1 1/4 »	19 1/4	à	—
Mexico	3 »	19 3/4	à	—

PARIJS, heden.

Fransche certific.	4 1/2	pCt. fr.	—
» »	3	»	64
Spanje	3		—
»	1 1/4		—

WEENEN, heden.

Metalliek	5	pCt.	—
Nationaal	5	»	—
Wissel London		»	—
Zilver		»	—

TE 'SGRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.